

წყარო N1: 1946 წლის 5 მარტი უინსტონ ჩერჩილის სიტყვა ფულტონში (აშშ, მისურის შტატი)

(ისტორია, მე-12 კლასი, გ.აბდალაძე, ნ. ახმეტელი, ზ. კუპატაძე, ნ. მურღულია, გამომცემლობა „დიოგენე“, თბილისი, 2012)

აშშ ამჟამად თავის ძლიერების ზენიტშია. ამერიკული დემოკრატია ზეიმობს, მაგრამ მას დიდი პასუხისმგებლობაც აკისრია მომავლის წინაშე. ვფიქრობ, ჩვენ, ინგლისურენოვანი ქვეყნები, შევძლებთ, როგორც ომის დროს, ისე მშვიდობიან ეპოქაშიც სათანადო სიმაღლეზე წარმოვაჩინოთ თავი.

არასწორი იქნებოდა ატომური ბომბის, რომელიც ამჟამად აშშ-ს, დიდ ბრიტანეთსა და კანადას აქვთ, შექმნის საიდუმლოება და გამოცდილება გავრცელდეს მსოფლიოში. ჩვენ უშიშრად უნდა გამოვაცხადოთ თავისუფლებისა და ადამიანის დიადი უფლებების პრინციპები, რომლებიც ინგლისურენოვანი სამყაროს ერთობლივი მემკვიდრეობაა და განვითარდა...ეს პრინციპები გულისხმობს, რომ 1. ნებისმიერი ქვეყნის მოსახლეობას აქვს უფლება, კონსტიტუციის ფარგლებში, თავისუფალი გაუყალბებელი არჩევნებით, აირჩიოს ან შეცვალოს მმართველობითი ფორმა.; 2. უნდა ბატონობდეს სიტყვისა და ბეჭდვის თავისუფლება. მოსამართლეები არ უნდა განიცდიდნენ რაიმე ზეგავლენას, იმისათვის რომ იმოქმედოს მოსახლეობის უმრავლესობის მიერ მოწონებულმა ან ტრადიციით განმტკიცებულმა კანონებმა...

შჩეცინიდან, ბალტიის ზღვაში ვიდრე ტრიესტამდე, ადრიატიკაში კონტინენტზე ჩამოეშვა „რკინის ფარდა“. ფარდის იქით ცენტრალური და აღმოსავლეთ ევროპის ძველ სახელმწიფოთა დედაქალაქები: ვარშავა, ბერლინი, პრაღა, ვენა, ბუდაპეშტი, ბელგრადი, ბუქარესტი, სოფია. ყველა ეს რეგიონი არა უბრალოდ საბჭოთა გავლენის ქვეშაა, არამედ მოსკოვის მხრიდან მზარდ კონტროლს განიცდის.

ფარდის მეორე მხარეს სხვა შემაშფოთებელი მოვლენები ხდება... რუსეთისგან ძალიან შორს, მსოფლიოს მრავალ ქვეყანაში შექმნილია კომუნისტური მეხუთე კოლონები, რომლებიც მოსკოვიდან ლებულობენ დირექტივებს. მსოფლიოში მშვიდობისათვის საჭიროა ერთიანი ევროპა.

მე თავს მოვალედ ვთვლი, დაგიხატოთ ის ჩრდილი, რომელიც აღმოსავლეთსა და დასავლეთში მთელ მსოფლიოს ეცემა. I ომის შემდგომ, ვერსალის ხელშეკრულების ხელმოწერისას გვეჩონდა დიდი იმედი და უსაზღვრო რწმენა, რომ ომი აღარ იქნებოდა და ერთა ლიგა ძლევადასილი გახდებოდა. დღეს ასეთი იმედი

ცივი ომი: წყაროები

მზია მაისურაძე

ალარ გვაქვს. არ მინდა დავიჯერო, რომ ახალი ომი გარდაუვალია. ჩვენი ბედი ჩვენს ხელთაა და ჩვენ შეგვიძლია მომავლის ხსნა. არ მჯერა რომ რუსეთს სურს ომი. ომის დროს ჩვენ რუს მეგობრებზე დაკვირვებამ დამარწმუნა, რომ ისინი ყველაზე მეტად ძალას სცემენ პატივს და ყველაზე ნაკლებად - სამხედრო სისუსტეს. ჯერ კიდევ 1933 ან 1935 წელს ერთი გასროლის გარეშე შეიძლებოდა იმ საშინელების შეჩერება, რაც მოხდა. და დღეს გერმანია იქნებოდა ძლიერი, აყვავებული და პატივსაცემი ქვეყანა. მაშინ არ ისურვეს ჩემი მოსმენა და ჩვენ ამ საშინელ ომში აღმოვჩნდით ჩათრეული. ეს არ უნდა განმეორდეს. ბრიტანეთის თანამეგობრობამ და ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა უნდა იმოქმედონ ერთობლივად ყველა მიმართულებით, ეს იქნება უშიშროების სრული გარანტია

წყარო N2: იოსებ სტალინის ინტერვიუ ჩერჩილის სიტყვასთან დაკავშირებით, გაზეთი „პრავდა“, 1946 წლის 14 მარტი

(ისტორია, მე-12 კლასი, გ.აბდალაძე, ნ. ახმეტელი, ბ. კუპატაძე, ნ. მურღულია, გამომცემლობა „დიოგენე“, თბილისი, 2012)

მე ამას ვაფასებ სახიფათო განცხადებად, რომლის მიზანია მოკავშირე სახელმწიფოების შორის განხეთქილების თესლის ჩამოგდება და თანამშრომლობის გართულება. ბატონი ჩერჩილი გვესაუბრება ომის გამძაღბლის პოზიციიდან და მას ჰყავს თანამოაზრეები ბრიტანეთსა და შტატებში. ისინი ჰიტლერს მაგონებენ. ჰიტლერმაც რასობრივი თეორიით დაიწყო. ბატონი

ჩერჩილიც ომის დაწყებას რასობრივი თეორიით აპირებს, რომ ინგლისურ ენაზე მოლაპარაკე ერები არიან სრულყოფილნი და მოწოდებულნი მთელი მსოფლიოს ბედის განმგებლად.

ბატონი ჩერჩილი უბოდიშოდ ცრუობს, როდესაც აფასებს ევროპაში შექმნილ ვითარებას. ბერლინსა და ვენაში არავითარი სრული საბჭოთა კონტროლი არ არსებობს.. გერმანია სსრკ-ში შემოიჭრა სწორედ იმის წყალობით, რომ აღმოსავლეთ ევროპის ქვეყნებს მართავდნენ საბჭოეთისადმი მტრულად განწყობილი მთავრობები. ომში სსრკ-მ გაიღო მოკავშირეებზე ბევრად მეტი მსხვერპლი, 7 მლნ. საბჭოთა მოქალაქე იტანჯებოდა გერმანულ ბანაკებში. ისმება კითხვა, რა არის საოცარი იმაში, რომ ჩვენ გვსურს, ამ ქვეყნებს შემდგომში მართავდნენ ჩვენდამი ლოიალურად განწყობილი მთავრობები.

კომუნიზმს გავლენის ზრდა მთელ მსოფლიოში საგრძნობია და ეს კანონზომიერია. სწორედ კომუნიზმს მოძრაობამ იბრძოლა გამირულად და იხსნა მსოფლიო ფაშიზმის საფრთხისგან. გასაგებია, რომ ბატონ ჩერჩილს ეს არ მოსწონს. მას არც I მსოფლიო ომის შემდგომ რუსეთში საბჭოთა რეჟიმის გამარჯვება მოსწონდა. სწორედ მან ატეხა განგაში და საბჭოთა რუსეთის წინააღმდეგ 14 სახელმწიფოს ლაშქრობა მოაწყო ისტორიის ჩარხის უკუღმა დასატრიალებლად.